

חלק ז - פרשת תרומה		
מחוק מדבש	וילנא	יום
תקנב-תקנב	קעב ע"א	ראשון
תקנב-תקנח	קעב ע"ב	שני
תקנח-תקסג	קעג ע"א	שלישי
תקסג-תקסט	קעג ע"ב	רביעי
תקסט-תקעה	קעד ע"א	חמישי
תקעה-תקפ	קעד ע"ב	שישי
תקפ-תקפו	קעה ע"א	שבת

אויף די
פרשה
און עניני
דיומא

זהר הקדוש מתוך מדבש

נתגרב לעילוי ולטובת נשמת הר"ר ישעיה ז"ל בן יבלחט"א הר"ר אהרן הכהן הי"ד

עלון מס' 101 | פרשת כי תבוא תשפ"ב

י"ל בעזרה ש"ת ע"י
מרכז "מתוך מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

איך מאמרי זהר בפי' כי תבא לכן ערכנו לקט מאמרי זוה"ק בעניני תשובה הטעם שהקב"ה מצרף את המחשבה הטובה למעשה

קדשא בריך הוא עביד טיבו עם בריין הקב"ה עושה טובות עם הבריות, דלא אפשיט ליה לבר נש לבושין אלין שאינו מפשיט מן האדם אלו הלבושים הגשמיים [של העוה"ז], עד דאתקין ליה לבושין אחרנין יקירין וטבין מאלין עד שמתקן לו לבושים אחרים רוחניים יקרים וטובים מאלו, כדי שלא יצטרך לחכות עד שיעשו לו לבוש בצאתו מזה העולם, ואלו הלבושים שבג"ע נעשים לו ע"י קיום המצוות שקיים בעולם הזה.

פר לאינון חייכי עלמא דלא אהדרוי בתיובתא שלימתא למאריהון חוץ מאלו רשעי העולם שלא חזרו בתשובה שלימה לקונם, דערטילאין אתו להאי עלמא וערטילאין יתובון תמן שערומים באו לזה העולם וערומים ישובו לשם, כי בלא קיום המצוות אי אפשר לעשות לו לבוש בג"ע, ואותו הלבוש שהיה להם בג"ע קודם בואם לזה העולם נאבד מהם בעונותם וניתן לאחר, ונשמטא אזלא בכסופא לגבי אחרנין דלית לה לבושין פלל והנשמה הולכת בכבושה מנשמות אחרות כי אין לה לבוש כלל, ואתדנת פה הוא גיהנם דבארעא מגו ההוא אשא דלעילא ונדונית באש של הגיהנם שבארץ שהוא בא מן האש של מעלה, שהוא סוד נהר דינור שיוצא מזיעתן של החיות, ונמשך עד שנופל על ראש הרשעים בגיהנם. [וכו']

ולית רעותא טבא דיתאביד מקמי מלפא קדישא אין שום רצון טוב שיהיה נאבד מלפני מלך הקדוש, ובגין כך

אידיש

וואס זיי זענען געקומען נאקעט אויף דער וועלט און נאקעטערהייט וועלן זיי זיך צוריקקערן אהין, ווייל אן קיום המצוות איז נישט מעגליך אז מען זאל אים מאכן א מלבוש אין גן עדן, און דעם זעלבן לבוש וואס זיי האבן געהאט אין גן עדן איידער זיי זענען געקומען אויף דער וועלט, ווערט פארלוירן פון זיי צוליב זייערע זינד און עס ווערט געגעבן צו אן אנדערן, און די נשמה גייט מיט בושא פון די אנדערע נשמות ווייל זי האט נישט קיין שום מלבוש, און זי ווערט גע'משפט' מיטן פייער פון גיהנם וואס איז אויף דער ערד וואס קומט פון די פייער של מעלה, וואס דאס איז דער סוד פון נהר דינור וואס קומט ארויס פון די שוויים פון די חיות [הקדש], און עס ציט זיך ביז עס פאלט אויף די קעפ פון די רשעים אין גיהנם. [וכו']

און עס איז נישטא קיין שום גוטע ווילן וואס ווערט פארלוירן פונעם הייליגן קעניג, און דעריבער, וואויל אין דער וואס טראכט גוטע געדאנקען זיך צוריקצוקערן

וויבאלד עס איז נישטא קיין מאמרי זוהר אין פרשת כי תבא, האבן מיר צוזאמגעשטעלט א ליקוט פון מאמרי הזוהר הקדוש בעניני תשובה

דער טעם פאר וואס דער אויבערשטער איז מצרף א מחשבה טובה למעשה

דער אויבערשטער טוט גוטס מיט די מענטשן, אז ער געמט נישט אראפ די גשמיות'דיגע מלבושים [פון דער וועלט] פונעם מענטש, ביז ער גרייט אן פאר אים אנדערע רוחניות'דיגע, בעסערע און טייערע מלבושים, כדי ער זאל נישט דארפן ווארפן ביז מען וועט אים מאכן א מלבוש ווען ער גייט ארויס פון דער וועלט, און אט די מלבושים פונעם גן עדן ווערן געמאכט פאר אים דורך קיום המצוות וואס ער האט מקים געווען אויף די וועלט.

אויסער אט די רשעי העולם וואס האבן זיך נישט צוריקגעקערט פתשובה שלמה צום אויבערשטן,

זכאה איהו מאן דמהרהר הרהורין טבין לגבי מאריה בשביל זה אשרי מי שמהרהר הרהורים טובים לשוב אל הקב"ה, דאף על גב דלא יכיל למעבד לון שאף על פי שאינו יכול לעשות אותם בפועל, עכ"ז קדשא בריה הוא סליק ליה רעותיה באילו עביד הקב"ה מעלה את רצונו ומחשבתו כאילו היה עושה, כי מחשבה טובה הקב"ה מצרפה למעשה (קידושין דף מ ע"א), וטעם הדבר כי ההרהור והמחשבה היא בהנשמה והשכל, והמחשבות מסודרות לפני הקב"ה לכן הוא מחשיבם.

בזכות התשובה של עדה אחת מישראל תהיה הגאולה

רבי אליעזר אומר, כל הגליות שגלתה כנסת ישראל, נתן לה הקדוש ברוך הוא זמן וקץ עד מתי יהיו בגלות, ונתעוררה תמיד בתשובה וחזרה לארץ ישראל, וגלות האחרון הזה אין לו קץ וזמן מתי יגאלו ישראל ממנה, אלא הפל תלוי בתשובה, שנאמר ושבתי עד יהו"ה אלהיך ושמת בקולו, וכתוב אחר כך אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך יהו"ה אלהיך ומשם יקחד.

אמר ליה רבי עקיבא לרבי אליעזר, אם כן שהכל תלוי בתשובה, היאך יהא דא להתעוררא פולהון פחדא בתשובה איך יהיה דבר זה שכל ישראל יחד יתעוררו בתשובה, כי כתוב אם יהיה נדחך בקצה השמים, דהיינו מאן דהוי בסייפי שמיא מי שהוא בסוף השמים במזרח, ומאן דהוא בסייפי ארעא ומי שהוא בסוף הארץ במערב, (לפי שמזרח הוא צחינת ו"א הנקרא שמים, נקט צו בסוף השמים, ומערב הוא צחינת המלכות הנקראת ארץ, לכן נקט צו בסוף הארץ). היך יתחברון פחדא למעבד תשובה איך יתחברו יחד לעשות תשובה.

אמר לו רבי אליעזר לרבי עקיבא, חייך הוא לשון שבועה, דאי יחזרון בתשובה רישי פנישתא שאם יחזרו בתשובה כראוי ראשי העדה, או חדא פנישתא או עדה אחת, בזכותם יתפנש כל גלותא בזכותם יתקבצו כל הגליות, דקדשא בריה הוא איסתכי תדירא אימתי יחזרון כי הקב"ה מצפה תמיד מתי יחזרו בתשובה, ויעבד להון

אידיש

שטייט "אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך ה' אלקיד ומשם יקחד", אויב וועט דיין פארשטויסענער זיין ביים עק פון הימל, וועט דיר דער אויבערשטער דיין גאט פון דארט צוזאמנעמען און פון דארט וועט ער דיר נעמען.

האט רבי עקיבא געזאגט צו רבי אליעזר, אויב אזוי, אז אלעס ווענדט זיך אין תשובה, וויאזוי קען דאס זיין אז אלע אידן צוזאמען זאלן נתעורר ווערן בתשובה, ווייל עס שטייט אין פסוק "אם יהיה נדחך בקצה השמים", דאס מיינט, ווער עס איז ביים סוף פון הימל אין מזרח-זייט, און ווער עס איז ביים סוף פון דער ערד אין מערב-זייט (וויבאלד מזרח איז כחינת תפארת וואס ווערט אנגערופן שמים, דעריבער האט ער אנגעכאפט דעם לשון "בסוף השמים", און מערב איז די כחינה פון מלכות וואס ווערט אנגערופן ארץ, דעריבער כאפט ער אן דעם לשון ביים סוף פון דער ערד), וויאזוי וועלן זיי זיך צוזאמען באהעפטן צו תשובה טון.

האט רבי אליעזר געזאגט צו רבי עקיבא, "חייך", דאס איז א לשון פון א שבועה, אז אויב וועלן די הויפטן פון די געמיינדע תשובה טון געהעריג, אדער וועלן זיין געמיינדע תשובה טון, וועט אין זייער זכות צוזאמנענומען ווערן אלע גליות, ווייל דער אויבערשטער קוקט שטענדיג

צום אויבערשטן, ווייל כאטש ער קען עס נישט פאקטיש טון, פונדעסטוועגן טוט דער אויבערשטער אויפהייבן זיין רצון און זיין מחשבה אזוי ווי ער וואלט עס געטון, ווייל א גוטע מחשבה טוט עס דער אויבערשטער מצרף זיין צו א מעשה, און טעם דערפון איז ווייל דאס מראכטן און די געדאנק איז אין די נשמה און דער שכל, און די מחשבות זענען מסודר פארן אויבערשטער, דעריבער טוט ער זיי מחשיב זיין.

בזכות די תשובה פון איין עדה אידן, וועט קומען די גאולה

רבי אליעזר האט געזאגט, אלע גלותן וואס כנסת ישראל איז פארנוואגלט געווארן, האט דער אויבערשטער איר געגעבן א צייט ביז ווען זיי וועלן זיין אין גלות, און זי איז שטענדיג נתעורר געווארן מיט תשובה און האט זיך צוריקגעקערט קיין ארץ ישראל, אבער אט די לעצטע געצטיגע גלות האט נישט קיין צייט ווען די אידן וועלן אויפגעלייזט ווערן פון איר, נאר אלעס ווענדט זיך אין תשובה, אזוי ווי עס שטייט אין פסוק "ושבתי עד ה' אלקיד ושמת בקולו", און דו זאלסט דיר צוריקקערן ביזן אויבערשטן דיין גאט און דו זאלסט צוהערן זיין קול, און דערנאך

טָבָא ויוכל לעשות להם טובות לגאלם, דְּכַתִּיב וְלִכְן יִחַפֵּה יְהוָה לְחַנּוּכָם פירושו הקב"ה מְחַפֵּה תְּמִיד אִמְתִּי יַעֲשֵׂו תְּשׁוּבָה ויוכל לחוננם ולגאלם. (זהר חדש נח דף ל ע"א, ובביאורינו כרך א עמ' תסו-תסז)

הנשמה מסייעת לאדם להתגבר על היצה"ר

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה עוֹד יֵשׁ לְרַמְזוּ בְּאֵלּוּ הַפְּסוּקִים, כִּי הַצְּדִיקִים מֵהֵם עוֹשִׂים, אִם בָּא לִיטְהַר וְרוּצָה לַעֲבֹד אֶת בּוֹרָאוֹ, אִז אֶפְלוּ יֵצֵר הָרַע הַבָּא לְקַטְרְגוֹ וּלְלַחֹם עִמּוֹ לִמְנַעוּ מֵעֲבֹדַת הַשֵּׁם, נִשְׁמָתוֹ מְסִיעֵת אוֹתוֹ לְלַחֹם נֶגַד יֵצֵרוֹ הָרַע וְלַהֲתַגְבֵּר עָלָיו, שְׁנֵאמַר וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֶל לוֹט דְּהֵינּוּ הַנְּשָׂמָה אוֹמֶרֶת לִיֵּצֵר הָרַע הַנִּקְרָא לוֹט, אֶל נָא תְּהִי מְרִיבָה בֵּינִי וּבֵינְךָ אֶל תְּרִיב וְאֵל תִּלְחוּם אֶתִּי.

מֵה עוֹשֶׂה הַצְּדִיק הַזֶּה כְּדֵי שְׂיֻכַּל לִנְצַח אֶת הַיֵּצֵר הָרַע, הוֹלֵךְ לְבֵית הַמְּדֻרָשׁ, קוֹרָא וְשׁוֹנֶה בְּתוֹרָה, וּבִזְהָר וּמְקַטְרֵג לִיֵּצֵר הָרַע וְלַחֹם עִמּוֹ וּמִתְגַּבֵּר עָלָיו, (כִּמְחַז"ל בְּמִס' קִידוּשֵׁין דָּף ל ע"ב, תַּנּא דְּבִי יִשְׁמַעְאֵל, בְּנֵי אִם פִּגְעוּ בְּךָ מִנוּוֹל זֶה, מִשְׁכַּחוּ לְבֵית הַמְּדֻרָשׁ וכו'). וְאוֹמֵר לוֹ הֲלֵא כָּל הָאָרֶץ לְפָנֶיךָ, הַפְּרָד נָא מֵעָלֵי דְהֵינּוּ סַגִּיאִין אִיתָ בְּעֵלְמָא דְאֵת יְכִיל לֹון הַרְבֵּה רַשְׁעִים יֵשׁ בְּעוֹלָם שְׂאֵתָה יְכוּל לְפַתּוּחַם, מִן קָדָם דְּאַבְרָאִישׁוֹ עוֹבְדֵיהוֹן לְפִי שְׁמִקּוּדָם הָרַעוּ מֵעֲשִׂיהֶם. וְמָה שְׂכַתּוּב אִם הַשְּׂמָאֵל וְאִמְיִנָה, אִם אֵתָה רוּצָה לְהַשְׂמָאֵל אוֹתִי הַהוֹלִיכֵנִי בְּדֶרֶךְ הַשְּׂמָאֵל וְהַסְטְרָא אַחְרָא, אָנִי אִימִין כְּלוּמַר אֲלֵךְ לְצַד יְמִין שְׂהוּא צַד הַקְּדוּשָׁה, (דָּף לֵא ע"א) שְׂלֵא אֵתָה אֲשׁוּרֵי דְהֵינּוּ דְרַכִּי יְמִין וְשְׂמָאֵל. וְאִם הֵימִין וְאֲשְׂמָאֵלָה, הֵינּוּ אָף עַל פִּי שְׂאָרְאָה שְׂהִיא טוֹבָה עֲצָתָךְ אֲבַל כִּיּוֹן שְׂהִיא בָּאָה עַל יַדְךָ, אִנִּי אַעֲשֶׂה הַפְּדָרְךָ רְצוֹנָךְ וְתִאָּוֶתְךָ כִּי מִרְשָׁעִים יֵצֵא רַשָּׁע, וְטוֹבָתְךָ שֶׁל רַשָּׁעִים רַעָה הִיא אֲצֵל הַצְּדִיקִים.

אידיש

הָרַע, עַר גֵּיט אִין בֵּית הַמְּדֻרָשׁ, עַר לִינֵט תַּנ"ךְ און עַר לְעֵרְנֵט מְשִׁנּוֹת און גְּמָרָא, און דוּרְכְּדֵם אִזוּ עַר מְקַטְרֵג צוּם יֵצֵר הָרַע, דָּאס מִינֵט אַז עַר קַעמְפֶּט קַעגֵן אִים און עַר שְׂמָאָרְקַט זִיד אויף אִים, און עַר זָאגְט צו אִים, "הֲלֵא כָּל הָאָרֶץ לְפָנֶיךָ, הַפְּרָד נָא מֵעָלֵי", אַט אִז דִּי גַאנְצֵעַ לֵאגֵד פֶּאָר דִּיר, שִׂיד זִיד בִּיטֵעַ אָפּ פֿון מִיר, דָּאס הֵיסְט, עַם זַעגֵן דָּא אַסאַךְ רַשָּׁעִים אויף דַּעַר וועלֵט וואַס דו קַענסְט זײ אַיבֶּרְרֵדֵן, ווייל פֿון פֿרִיעַר הָאָבֵן זײ גַעטוֹן שְׂלֵעֲכֶטֶע מַעֲשִׂים. און דָּאס וואַס עַם שְׂטִיט אִין פֿסוּק "אִם הַשְּׂמָאֵל וְאִמְיִנָה", אויב דו ווענסְט גֵיין לִינְקַס וועל אִיד גֵיין רַעֲכֶטֶס, דָּאס מִינֵט, אויב ווילֵסטוּ מִיר מֵאָבֵן אַ לִינְקַעַר, מִיר צו פֿירן אִינְעַם וועג פֿון שְׂמָאֵל און דִּי סְטְרָא אַחְרָא, דַּעמָאֵלְטֶס וועל אִיד ווערן אַ רַעֲכֶטֶעַר, דָּאס מִינֵט אַז אִיד וועל גֵיין צו דִּי רַעֲכֶטֶע זײט וואַס דָּאס אִזוּ דַּעַר צַד הַקְּדוּשָׁה, און אִיד וועל גִישֵׁט אַוועקִיגֵן מִינְעַ טֵרִיט רַעֲכֶטֶס אַדַּעַר לִינְקַס. "וְאִם הֵימִין וְאֲשְׂמָאֵלָה", דָּאס מִינֵט, אַפִּילוּ אויב אִיד וועל זַען אַז דִּין עֲצָה אִזוּ גוּט, אַבְּעַר וויבֵאלֵד עַם קוּמְט פֿון דִּיר, וועל אִיד טוֹן פֿאַרקֶערֵט פֿון דִּין ווילן און דִּין גְלוֹסְטֵעֵנִישׁ, ווייל "מִרְשָׁעִים יֵצֵא רַשָּׁע", פֿון רַשָּׁעִים קוּמְט אַרױם בִּיזױוּלִיגִקױט, און דָּאס גוּטֶס פֿון דִּי רַשָּׁעִים אִזוּ שְׂלֵעֲכֶט בִּי דִּי צִדִיקִים.

און רַבִּי בּוֹ הָאֵט גַעזָאגְט אויף אִים, וואַס טוּט דַּעמָאֵלְטֶס דַּעַר יֵצֵר הָרַע, ווען עַר זַעט אַז זײַן עֲצָה אִזוּ גִישֵׁט

אִים ווען וועלן זײ זִיד צוּרִיקִקֶערן מִיט תְּשׁוּבָה, און עַר וועט זײ קַענען טוֹן טוֹבוֹת און זײ אויסִלִיין, אַזוּ ווי עַם שְׂטִיט אִין פֿסוּק "וְלִכְן יִחַפֵּה ה' לְחַנּוּכָם", און דַּעַרִיבֶּעַר וועט דַּעַר אויבֶּערִשְׂטֶעַר וואַרְטֵן אִייד צו לִיטְוועלִיגֵן, דָּאס מִינֵט אַז דַּעַר אויבֶּערִשְׂטֶעַר וועט שְׂטַענְדִיג וואַרְטֵן ווען וועלן זײ תְּשׁוּבָה טוֹן און עַר וועט זײ קַענען לִיטְוועלִיגֵן און זײ אויסִלִיין.

דִּי נְשָׂמָה הַעֲלֶפֶט אַרױם דַּעַם מַעֲנֵטֵשׁ זִיד צו שְׂמָאָרְקֵן אויף זײַן יֵצֵר הָרַע

רַבִּי יְהוּדָה הָאֵט גַעזָאגְט, נָאךְ קַען מַעַן מִרְמוֹ זײַן אִין דִּי פֿסוּקִים, ווייל וואַס טוּען דִּי צִדִיקִים, אויב וויל עַר ווערן טַהוֹר און עַר וויל דִּינען דַּעַם פֿאַשְׁעֶפֶּר, דַּעמָאֵלְטֶס אַפִּילוּ דַּעַר יֵצֵר הָרַע וואַס קוּמְט מְקַטְרֵג זײַן און קַעמְפֶּט קַעגֵן אִים און אִים צוּרִיקִהאַלְטֵן פֿון דִּינען דַּעַם אויבֶּערִשְׂטֵן, טוּט זײַן נְשָׂמָה אִים הַעֲלֶפֶט קַעמְפֶּט קַעגֵן זײַן יֵצֵר הָרַע און זִיד מִתְגַּבֵּר זײַן אויף אִים, אַזוּ ווי עַם שְׂטִיט אִין פֿסוּק "וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֶל לוֹט", און אַבְרָם הָאֵט גַעזָאגְט צו לוֹט, דָּאס מִינֵט אַז דִּי נְשָׂמָה זָאגְט צו דַּעַר יֵצֵר הָרַע וואַס ווערֵט אַנגֶּערֶפֶן לוֹט, "אַל נָא תְּהִי מְרִיבָה בֵּינִי וּבֵינְךָ", זַאל גִישֵׁט זײַן קוּין קַרְיַעֲרֵי צוּוִישֵׁן מִיר און צוּוִישֵׁן דִּיר, דָּאס מִינֵט, דו זַאלְטֶס דִּיד גִישֵׁט קַרְיַגֵן און זַאלְטֶס גִישֵׁט קַעמְפֶּט מִיט מִיר.

וואַס טוּט דַּעַר צִדִיק, פֿדִי עַר זַאל קַענען פֿאַזױגֵן זײַן יֵצֵר

וְאָמַר רַבִּי בּוֹ, יֵצֵר הָרַע מֵהוּ עוֹשֶׂה בְּאוֹתָהּ שְׂעָה, שֶׁהוּא רוֹאֶה שְׂלֵא נַעֲשֶׂתָה עֲצָתוֹ, מִה פְּתִיב בֵּהּ, וַיִּבְחַר לּוֹ לֹט אֶת כָּל כַּפֵּר הַיְרֵדָן, שֶׁהוּלָךְ לְאוֹתָם הַרְשָׁעִים שְׂלֵא יִקְטְרְגוּ וְלֹא יִלְחַמוּ עִמּוֹ אֲלֵא עוֹד יֵעֲשׂוּ רְצוֹנוֹ, וּבִשְׁבִיל זֶה וַיִּפְרְדּוּ אִישׁ מֵעַל אָחִיו, וְאָז הִנְשָׂמָה מִה פְּתִיב בֵּהּ, וְאַבְרָם כְּבֹד מְאֹד הֵינּוּ בְּכָל מַעֲשָׂיִם טוֹבִים וַיִּשְׁרִים בְּתוֹרָה וּמִצְוֹת.

(זהר חדש לך לך דף ל עב-לא ע"א, ובכיאוריניו כרך א עמ' תפ-תפא)

בתשובה חזקה יקדימו את ביאת המשיח

מֵאַן יִזְכֵּי לְהֵאִי אֲוֹרְכָא דְגְלוֹתָא דְאַתְמַשְׁךָ מִי יִזְכֵּי לְסַבּוֹל אֶת אֲוֹרְךָ הַגְלוֹת הַנִּמְשָׁךְ, דְּהָא לָא יְקוּם פֶּר נֶשׁ דְּעֵתִיד לִימְטִי לְעֲנִי שְׂמִיָּא (ע"י דניאל ז יג) כִּי לֹא יְקוּם וְלֹא יִבֵּא אוֹתוֹ הָאָדָם שְׁעֵתִיד לְהִגִּיעַ עִם עֲנֵי הַשְּׂמַיִם, שֶׁהוּא מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, בְּאַלְף הַחֲמִישִׁי, כִּי אֲלֵף הֵהוּא הִיא גְזֵרַת אֲלֵף שְׁנֹת הַגְלוֹת, וְלֹא יִבֵּא מְשִׁיחַ עַד יוֹמָא שְׁתִּיתָאָה, דְּהוּא בְּשִׁית אֲלֵף שְׁנִין עַד יוֹם הַשְּׂשִׁי, שֶׁהוּא אֲלֵף הַשְּׂשִׁי, שְׂאֵז יִבֵּא, וְלָא בְּאַשְׁלֹמוֹתִיהָ וְלֹא בְּהַשְׁלַמְתוֹ וְסוּפּוֹ, אֲלֵא לִפְנֵי כֵן, פֶּר בְּתִקּוּף תְּשׁוּבָה רַק בְּתִשׁוּבָה חֲזָקָה יִקְדִּים לְבוֹא (כְּמֵאֲמַר חוֹזֵל אִם זְכוּ אַחִישֵׁנָה), דְּהָא שׁוֹלְטָנָא דְּבֵר נֶשׁ הֵהוּא לִיתִיהָ אֲלֵא בְּשִׁיתָאָה כִּי הַשְּׁלִיטָה שֶׁל הָאָדָם הֵהוּא שֶׁהוּא מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ אִינוּ אֲלֵא בְּשִׁישִׁי, וְלִכְּן נִבְרָא הָאָדָם בְּשִׁישִׁי..

(זהר חדש בראשית דף כא ע"ב, ובכיאוריניו כרך א עמ' שלג-שלד)

אידיש

וְאִם צִיט זִיד, וְוִייל דְּעֵר מְעַנְמֶשׁ וְוִאם אִיז אָנגְעגְרִיט צו קוּמֶען מִיט די וואַלְקֶענעם פֿון הַיָּמָל, דָּאס אִיז דְּעֵר מְלֶכֶךְ הַמְּשִׁיחַ, וְוִעט גִּישְׁט אויפֿשְׁטִיין און גִּישְׁט קוּמֶען אִינעם אֲלֵף הַחֲמִישִׁי, וְוִייל אָט דְּעֵר פֿינְפֿטער טוִיזֶנט אִיז די גְזֵרַה פֿון טוִיזֶנט יָאָרן פֿון גְלוֹת, און מְשִׁיחַ וְוִעט גִּישְׁט קוּמֶען בִּיזן זְעֶקסֶטן טָאָג, וְוִאם דָּאס אִיז דְּעֵר אֲלֵף הַשְּׂשִׁי, וְוִאם דְּעֵמְאַלְטֶס וְוִעט עֵר קוּמֶען, און גִּישְׁט וְוִען עִם וְוִעט זִיד עֲנִידִיג, נָאָר פֿרִיעֵר, אָפֿער דוֹרְךָ שְׂטַאָרְקֶע תְּשׁוּבָה וְוִעט עֵר קוּמֶען פֿרִיעֵר, וְוִייל די שְׁלִיטָה פֿון אָט דְּעֵם מְעַנְמֶשׁ, דָּאס אִיז דְּעֵר מְלֶכֶךְ הַמְּשִׁיחַ, אִיז נָאָר אִינעם זְעֶקסֶטן, און דְּעֵרִיבֶער אִיז דְּעֵר מְעַנְמֶשׁ בְּאַשְׁאָפֿן גְעוואָרן אִינעם זְעֶקסֶטן טָאָג.

גְעטוֹן גְעוואָרן, וְוִאם שְׂטִיט בִּי אִים, "וַיִּבְחַר לּוֹ לֹט אֶת כָּל כַּפֵּר הַיְרֵדָן", און לֹט הָאָט זִיד אויפֿגְעוועלֶט דְּעִם גְּאַנְצֶן גְלִיבֶן אָרְט פֿונֶעם יְרֵדָן, און עֵר גִּיט צו אָט די רִשְׁעִים אָז זײ זאלֶן גִּישְׁט מְקַטְרֵג זײַן און גִּישְׁט מְלַחֶמָה הַאַלְטֶן קֶעגֶן אִים, נָאָר זײ זאלֶן נָאָךְ אויך טוֹן זײַן ווִילן, און צוֹלִיב דְּעִם "וַיִּפְרְדּוּ אִישׁ מֵעַל אָחִיו", טוֹעֵן זײ זִיד צוֹשִׁידֶן אִינער פֿונֶעם אָנְדֶערן, און דְּעֵמְאַלְטֶס וְוִאם שְׂטִיט בִּי די גְשָׂמָה, "וְאַבְרָם כְּבֹד מְאֹד", און אָבְרָם אִיז גְעווען זײער אָנגְעלֶאדֶנט, דָּאס הֵיִסְט, מִיט אֲלֵע מַעֲשָׂיִם טוֹבִים וַיִּשְׁרִים, מִיט תוֹרָה און מִצְוֹת.

דוֹרְךָ שְׂטַאָרְקֶע תְּשׁוּבָה וְוִעט מְעַן פֿעֲדֶערן בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ וְוִעט זִוכָּה זײַן צו אויפֿהאַלְטֶן דְּעִם לאַנגֶן גְלוֹת

שבת דא שירתא

כְּמַעַט רוֹב בְּעָלֵי בְּתִים הַאַלְטֶן אָן אִינעם לְמוֹד פֿון די תְּקוּנִים, און דָּאס אִיז זײער שְׂטִינְגֶער און זײער מְנַהֵג יֶאֱרִיעֶר־לִיד אָנגְעוויבֶן פֿון רֵאשׁ הוֹדֶשׁ אֲלוּל בִּי יוֹם הַכַּפּוּרִים, און דְּעֵר טַעַם פֿאַרוואַס עִם אִיז פֿאַרשְׁפּרִיט גְעוואָרן דָּאס לְעֶרנֶען די תְּקוּנִים אִין די יְמֵי הַתְּשׁוּבָה מְעַר ווי דְּעִם זִוְהָה, דָּאס אִיז וויבֶאלֶד יַעֲדֶער אִינער וְוִאם זִינְדִיגֶט אִיז מְעַר פֿונֶם אִין עֲשִׂיָּה אִין דְּעֵר אִבִּי"ע וְוִאם אִיז אִין אִיהָ, און עִם אִיז יִדוּעֶ אִיז די זִיבְעִצִּיג תְּקוּנִים וְוִאם רַבִּי שְׂמַעוֹן בֵּר יוֹחָאי זִיע"א הָאָט גְעִמְאַכְט, וויבֶאלֶד זײ ווערן מְעַר גְע'דְרִשְׁנֶט מִיטן צָאל, דְּעֵרִיבֶער אִיז זײער לְעֶרנֶען מְתַקֵּן מְעַר אִינעם עוֹלָם עֲשִׂיָּה, וְוִאם דָּאָרט אִיז דְּעֵר סוּד פֿון צָאל און חֶשְׁבוֹן, דְּעֵרִיבֶער אִין די יְמֵי הַתְּשׁוּבָה אִיז יַעֲדֶער גְעוואָיגֶט צו לְעֶרנֶען אִינעם סִפֶּר הַתְּקוּנִים.

(בן איש חי בהקדמה לספרו בנייהו על תיקוני)

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך שיקט א אנמיל צו: 3022233@gmail.com

הזוהר הקדוש ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

"ובלכתך בדרך" פארמאט 70 כרכים מהדורת ר' יוסף צבי בערגער (In 6.5/4.5)

גרועסע סעט (In 9.5/6.5)

קלענע סעט - מהדורת ר' הערשל וועבער (In 7/5)

www.matokmidvash.com

845.664.5168

פאר דעליווערי רופט: